

Меѓународна конвенција за заштита на правата на сите работници мигранти и членовите на нивните семејства

Усвоена од Генералното собрание Резолуција 45/158 од 18 декември 1990

Преамбула

Државите членки на оваа Конвенција,

Земајќи ги предвид принципите отелотворени во основните инструменти на Обединетите Нации за човекови права, особено Универзалната декларација за човекови права, Меѓународната спогодба за економски, социјални и културни права, Меѓународната спогодба за граѓански и политички права, Меѓународната декларација за елиминација на сите форми на расна дискриминација, Конвенцијата за елиминација на сите форми на дискриминација против жените и Конвенцијата за правата на детето,

Земајќи ги предвид и принципите и стандардите наведени во релевантните инструменти кои се елаборирани во рамките на Меѓународната организација на трудот, особено во Конвенцијата за миграција за вработување (Бр. 97), Конвенцијата за миграции во неповолни услови и Промоцијата на еднакви можности и третман на работници мигранти (Бр. 143), Препораката за миграција заради вработување (Бр. 86), Препораката за работници мигранти (Бр.151), Конвенцијата за принудна или задолжителна работа (Бр. 29) и Конвенцијата за укинување на принудната работа (Бр. 105),

Реафирмирајќи ја важноста на принципите содржани во Конвенцијата против дискриминација во образованието на Образовната, научната и културната организација на Обединетите Нации,

Повикувајќи се на Конвенцијата против мачење и друго сурово, нечовечно или понижувачки постапување или казнување, Декларацијата на 4. Конгрес на Обединетите Нации за спречување на криминал и постапување со прекршителите, Кодексот на однесување за лицата што го спроведуваат законот, и Конвенциите за ропството,

Земајќи предвид дека една од целите на Меѓународната организација на трудот, како што е наведено во нејзиниот Устав, е заштита на интересите на работниците кога тие се вработени во други земји и имајќи ја предвид стручноста и искуството на оваа организација за прашања кои се однесуваат на работниците мигранти и членовите на нивните семејства,

Признавајќи ја важноста на активностите во врска со работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои ги спроведуваат различни органи во Обединетите Нации, особено Комисијата за човекови права и Комисијата за социјален развој, и Организацијата за храна и земјоделство на Обединетите Нации,

Научната и културната организација и Светската здравствена организација, како и други меѓународни организации,

Признавајќи го и успехот на одредени Држави на регионална или билатерална основа за заштита на правата на работниците мигранти и членовите на нивните семејства, како и важноста и користа на билатералните и мултилатералните договори во оваа област,

Сфаќајќи ја важноста и степенот на феноменот на миграцијата, кој инволвира милиони луѓе и влијае на голем број на Држави во меѓународната заедница,

Свесни за влијанието на протокот на работници мигранти на Државите и засегнатите народи, и имајќи за цел да се воспостават норми кои би можеле да придонесат за усогласување на ставовите на Државите преку прифаќање на основните принципи за третманот на работниците мигранти и членовите на нивните семејства,

Имајќи ја предвид состојбата на ранливост во која работниците мигранти и членовите на нивните семејства честопати се наоѓаат, што меѓу другите работи се должи и на нивното отсуство од Државата од која потекнуваат и тешкотиите со кои можат да се соочат заради нивното присуство во Државата на вработување,

Убедени дека правата на работниците мигранти и членовите на нивните семејства не се доволно признати секаде и од таа причина има потреба од соодветна меѓународна заштита,

Земајќи го предвид фактот дека миграцијата честопати е причина за сериозни проблеми за членовите на семејствата на работниците мигранти, како и за самите работници, особено заради разделеноста на семејството,

Имајќи предвид дека хуманите проблеми кои постојат при миграцијата се уште посериозни во случаите на нередовна миграција и убедени од таа причина дека треба да се поттикнуваат соодветни активности со цел да се спречат и елиминираат незаконските движења и трговијата со работници мигранти, истовремено обезбедувајќи заштита на нивните основни човекови права,

Земајќи предвид дека работниците кои немаат документи или кои имаат нелегален статус се честопати вработени во понеповолни работни услови од другите работници и дека одредени работодавачи го сметаат ова како поттик да бараат вакви работници со цел да ги искористат бенефициите од нефер конкурентноста,

Земајќи предвид и дека прибегнувањето кон вработување на работници мигранти кои имаат нелегален статус ќе се обесхрабри доколку основните човекови права на сите работници мигранти се пошироко признати, и што е уште поважно, доделувањето на одредени дополнителни права на работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои се наоѓаат имаат легален статус ќе ги поттикне сите мигранти и работодавачи да ги почитуваат и да се придржуваат кон законите и процедурите воспоставени од засегнатите Држави,

Убедени, врз основа на погоре наведеното, за потребата од обезбедување на меѓународна заштита на правата на работниците мигранти и членовите на нивните семејства, реафирмирајќи и воспоставувајќи основни норми во еден сеопфатен договор кој би имал универзална примена,

Се согласија на следново:

Дел I: Делокруг и дефиниции

Член 1

1. Оваа Конвенција важи, освен доколку овде не е наведено поинаку, за сите работници мигранти и членовите на нивните семејства без разлика во однос на полот, расата, бојата на кожа, јазикот, религијата или убедувањето, политичкото или друго мислење, националното, етничкото или социјалното потекло, националноста, возраста, економската положба, сопственоста, брачниот статус, раѓањето или друг статус.
2. Оваа Конвенција ќе важи во текот на целокупниот миграциски процес на работниците мигранти и членовите на нивните семејства, што вклучува подготовка за миграција, заминување, транзитирање и целокупниот престој и платените активности во Државата на вработување, како и враќањето во Државата на потекло или Државата на постојан престој.

Член 2

За целите на оваа Конвенција:

1. Терминот „работник мигрант“ се однесува на лице кое ќе биде, е или било ангажирано во платена активност во Држава во која истото не е државјанин.
2.
 - (а) Терминот „пограничен работник“ се однесува на работник мигрант кој го задржува своето постојано живеалиште во соседна Држава во која тој вообичаено се враќа секој ден или најмалку еднаш седмично;
 - (б) Терминот „сезонски работник“ се однесува на работник мигрант чија работа по својот карактер зависи од временските услови и се извршува само во текот на дел од годината;
 - (в) Терминот „работник морнар“, што вклучува и рибар, се однесува на работник мигрант вработен на брод кој е регистриран во Држава во која тој не е државјанин;
 - (г) Терминот „работник во постројка во друга држава (offshore)“ се однесува на работник мигрант кој е вработен во offshore постројка која е под јурисдикција на Држава на која работникот не е државјанин;
 - (д) Терминот „сезонски работник“ се однесува на работник мигрант кој има постојано живеалиште во една Држава и мора да патува во друга Држава или Држави за куси периоди заради природата на неговото или нејзиното занимање;

(г) Терминот „работник врзан за проект“ се однесува на работник мигрант кој е примен во Држава на вработување за одреден временски период за работи на конкретен проект кој работодавачот го реализира во таа Држава;

(е) Терминот „работник со специфично вработување“ се однесува на работник мигрант:

(1) кој е испратен од неговиот или нејзиниот работодавач за ограничен и определен временски период во Држава на вработување заради извршување на конкретна задача или должност; или

(2) кој е ангажиран за ограничен и определен временски период во работа што бара професионална, комерцијална, техничка или друга високо специјализирана вештина; или

(3) кој, на барање на неговиот или нејзиниот работодавач во Државата на вработување се ангажира за ограничен и определен временски период во работа чија природа е минлива или куса; и кој мора да замине од Државата на вработување или на истекот на неговиот или нејзиниот одобрен период на престој или порано, доколку тој или таа веќе не ја извршува конкретната задача или должност во рамките на работата;

(ж) Терминот „само-вработен работник“ се однесува на работник мигрант кој е ангажиран во платена активност различна од работа со договор за вработување и кој заработува за живот преку оваа активност вообичаено работејќи сам или заедно со членовите на своето семејство и на секој работник мигрант кој важечките закони во Државата на вработување или билатерални или мултилатерални договори го признаваат како самовработен.

Член 3

Оваа Конвенција нема да важи за: (а) Лица испратени или вработени од меѓународни организации или лица испратени или вработени од Држава надвор од својата територија да извршуваат официјални должности, и чиј прием и статус се регулирани со општото меѓународно право или со специфични меѓународни договори или конвенции;

(б) Лица испратени или вработени од Држава или самовработени надвор од својата територија кои учествуваат во програми за развој или други програми за соработка, чиј прием и статус се регулирани со договор со Државата на вработување и кои, согласно договорот, не се сметаат за работници мигранти;

(в) Лица кои престојуваат во Држава која не нивната Држава на потекло како инвеститори;

(г) Бегалци и лица без државјанство, освен доколку релевантните национални закони или важечките меѓународни инструменти за засегната Држава членка не ја дозволуваат оваа примена;

(д) Студенти и курсисти;

(ѓ) Морнари и работници во постројки во друга држава (offshore) на кои не им е дозволен престој и платена работа во Државата на вработување.

Член 4

За целите на оваа Конвенција, терминот „членови на семејството“ се однесува на лицата во брак со работник мигрант или во врска со работник мигрант која, согласно важечките закони, произведува ефект еквивалентен на брак, како и нивните издржувани деца и други издржувани лица кои се признати како членови на семејството со важечките закони или важечките билатерални или мултилатерални договори меѓу засегнатите Држави.

Член 5

За целите на оваа Конвенција, работниците мигранти и членовите на нивните семејства:

- (а) Се смета дека се документирани или со легален престој доколку им е одобрен влез, престој и ангажирање во платена активност во Државата на вработување согласно законот на таа Држава и меѓународните договори во која таа Држава е членка;
- (б) Се сметаат како недокументирани или со нелегален престој доколку тие не се придржуваат кон условите наведени во потстав (а) од овој член.

Член 6

За целите на оваа Конвенција:

- (а) Терминот „Држава на потекло“ ја подразбира Државата во која засегнатото лице е државјанин;
- (б) Терминот „Држава на вработување“ ја подразбира Државата каде што треба или е ангажиран работникот мигрант во платена активност;
- (в) Терминот „Држава на транзит“ ја подразбира Државата низ која засегнатото лице поминува патувајќи кон Државата на вработување или од Државата на вработување кон Државата на потекло или кон Државата на постојан престој.

Дел II: Недискриминација со почитување на правата

Член 7

Државите членки се обврзуваат, согласно меѓународните инструменти за човекови права, да ги почитуваат и да им ги обезбедат на сите работници мигранти и на членовите на нивните семејства на нивна територија или кои подлежат на нивна јурисдикција правата кои се содржани во оваа Конвенција без разлика на пол, раса, боја на кожа, јазик, религија или убедување, политичко или друго мислење, национално, етничко или општествено потекло, национална припадност, возраст, економска положба, сопственост, брачен статус, раѓање или друг статус.

Дел III: Човекови права на сите работници мигранти и членовите на нивните семејства

Член 8

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства можат да напуштат било која Држава, вклучувајќи ја и Државата на потекло. Ова право нема да подлежи на никакви ограничувања, освен на оние пропишани со закон, кои се неопходни за заштита на националната безбедност, јавниот ред, јавното здравје или моралот и слободите на другите и кои се во согласност со други права признати во овој дел од Конвенцијата.
2. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства имаат право во секое време да влезат и да останат во нивната Држава на потекло.

Член 9

Правото на живот на работниците мигранти и членовите на нивните семејства е заштитено со закон.

Член 10

Ниту еден работник мигрант и членовите на неговото семејство нема да бидат изложени на тортура или сурово, нехумано или понижувачко постапување или казнување.

Член 11

1. Ниту еден работник мигрант и членовите на неговото или нејзиното семејство нема да бидат држени во ропство или слугување.
2. Ниту еден работник мигрант и членовите на неговото или нејзиното семејство нема да бидат терани на принудна или задолжителна работа.
3. Став 2 од овој Член нема да го исклучи, во Држави каде што затвор со тешка работа се применува како казна за кривично дело, извршувањето на тешка работа како казна што компетентниот суд ја изрекува за одредено кривично дело.
4. За целите на овој член, терминот „принудна или задолжителна работа“ нема да вклучува:
 - (а) Било која работа или услуга која не е наведена во став 3 од овој член, а која вообичаено се бара од лице кое е во притвор по законска судска наредба или од лице кое се наоѓа на условна слобода од ваков притвор;
 - (б) Било која услуга во случаи на вонредна состојба или природна катастрофа која го загрозува животот или добросостојбата на заедницата;
 - (в) Било која работа или услуга која сочинува дел од вообичаените граѓански должности само доколку истата се наметнува и на граѓаните на засегнатата Држава.

Член 12

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право на слобода на мисла, совест и вероисповед. Ова право ја вклучува и слободата да имаат или да усвојат религија или верување по сопствен избор и слобода на самостојно или во заедница со други и јавно и приватно манифестирање на религија или верување, со обреди, почитување, практикување и подучување.
2. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства нема да подлежат на принуда која би ја нарушила нивната слобода да имаат или усвојат вероисповед или верување по сопствен избор.
3. Слободата на манифестирањето на религија или верување може да подлежи само на такви ограничувања кои се пропишани со закон и неопходни за заштита на јавната безбедност, јавниот ред, јавното здравје и јавниот морал или основните права и слободи на другите.
4. Државите членки на оваа Конвенција се обврзуваат да ја почитуваат слободата на родителите, од кои барем едниот е работник мигрант, и кога дозволуваат условите, на законските старатели да им овозможат религиозно и морално образование на своите деца во согласност со нивните сопствени убедувања.

Член 13

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства имаат право на сопствено мислење без мешање.
2. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства имаат право на слобода на изразување. Ова право ја вклучува и слободата на барање, примање и испраќање на информации и идеи од секаков вид независно од граници, усно, по писмен пат или во печатена форма, во форма на уметност или преку било кој медиум по сопствен избор.
3. Уживањето на правото наведено во став 2 од овој член наметнува и специјални должности и одговорности. Од таа причина, истото може да подлежи на одредени ограничувања, но тие ќе бидат такви какви што се пропишани со закон и ќе се спроведат само доколку се неопходни:
 - (а) за почитување на правата или угледот на другите;
 - (б) за заштита на националната безбедност на засегнатите Држави или на јавниот ред или на јавното здравје или морал;
 - (в) со цел спречување на секаква пропаганда за војна;
 - (г) со цел спречување на ширење на национална, расна или религиозна омраза која поттикнува дискриминација, непријателство или насилство.

Член 14

Ниту еден работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство нема да подлежи на неосновано или незаконско мешање во неговата или нејзината приватност, семејство, дом, кореспонденција или друга комуникација или на незаконски напади на неговата или нејзината чест и углед. Секој работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство има право на законска заштита од вакво мешање или напади.

Член 15

Ниту еден работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство нема да биде неосновано лишен од својата сопственост, без разлика дали истата ја поседува индивидуално или здружено со други лица. Кога согласно важечките закони во Државата на вработување, средствата на работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство подлежат на целосна или делумна експропријација, засегнатото лице ќе има право на фер и соодветен надоместок.

Член 16

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право на слобода и сигурност на личноста.
2. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право на ефективна заштита од Државата од насилство, физички повреди, закани и заплашување, од страна на јавни лица или приватни поединци, групи или институции.
3. Секаква потврда од претставниците на законот на идентитетот на работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство ќе се извршува во согласност со законските процедури.
4. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства нема да подлежат индивидуално или колективно на неосновано апсење или притвор; тие нема да бидат лишени од слобода освен по основа или процедури воспоставени со закон.
5. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои се лишени од слобода ќе бидат информирани при самото апсење на јазик кој тие го разбираат за причините за нивното лишување од слобода и ќе бидат навреме информирани на јазик кој го разбираат за обвиненијата против нив.
6. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои се лишени од слобода или притворени врз основа на кривично обвинение ќе бидат навремено изведени пред судија или друг судски овластен претставник и ќе имаат право на судење во разумен рок или на ослободување. Нема да биде генерално правило лицата да бидат задржувани во притвор во исчекување на судењето, но ослободувањето сепак може да подлежи на обезбедување на гаранции дека лицето ќе се појави на судењето и во сите други фази на судскиот процес, и доколку се појави потреба, за извршување на пресудата.

7. Кога работникот мигрант или член на неговото или нејзиното семејство е лишен од слобода или одреден за затвор или притвор во исчекување на судењето или е притворен по некоја друга основа:

(а) Конзуларните или дипломатските власти на неговата или нејзината држава, по негово или нејзино барање, ќе бидат неодложно информирани за лишувањето од слобода или притворот и за неговите причини;

(б) Засегнатото лице ќе има право да комуницира со горенаведените власти. Секоја комуникација од засегнатото лице до горенаведените власти ќе се пренесе без никакво одолжување и тој или таа ќе има право да прима комуникација од наведените власти без никакво одложување;

(в) Засегнатото лице ќе биде навремено информирано за ова право и за правата кои произлегуваат од релевантни договори, доколку такви постојат, меѓу засегнатите Држави, за кореспондирање и среќавање со претставници на наведените власти и за склучување на аранжмани со нив за негово или нејзино правно застапување.

8. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои се лишени од слобода со апсење или притворање ќе имаат право на судска постапка со цел судот да донесе навремена одлука за законитоста на нивниот притвор и да нареди нивно ослободување доколку притворањето не е законско. Кога ќе присуствуваат на ваквите постапки, тие ќе имаат бесплатна помош на преведувач, доколку истата е неопходна, доколку не го разбираат или зборуваат јазикот кој се користи.

9. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои биле жртви на незаконско лишување од слобода или притвор ќе имаат право на надоместок.

Член 17

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои се лишени од слобода ќе бидат третирали со хуманост и почитување на природното човечко достоинство и културниот идентитет.

2. Обвинетите работници мигранти и членовите на нивните семејства, освен во исклучителни околности, ќе бидат разделени од осуденото лице и ќе подлежат на друг третман соодветен на нивниот статус на неосудени лица. Обвинетите малолетни лица ќе бидат одвоени од возрасните и донесени за пресуда во што е можно пократок рок.

3. Секој работник мигрант и членовите на неговото или нејзиното семејство кои се притворени во Држава на транзит или во Држава на вработување заради прекршување на одредбите за миграција, ќе се чуваат, до степен колку што е тоа можно, одвоено од други осудени лица или лица во притвор кои чекаат судење.

4. Во целокупниот тек на затворскиот период изречен од судот како казна, основната цел на третманот на работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство е негово или нејзино реформирање и општествена рехабилитација. Малолетните прекршители ќе бидат одвоени од возрасните и со нив ќе се постапува соодветно на нивната возраст и правен статус.

5. Во текот на притворот или затворската казна, работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе ги уживаат истите права како и државјаните за посети од страна на членови на семејството.
6. Секогаш кога работник мигрант ќе биде лишен од слобода, компетентните власти на засегнатата Држава ќе посветат посебно внимание на проблемите кои можат да се појават за членовите на неговото или нејзиното семејство, особено на сопругниците и малолетните деца.
7. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои ќе бидат притворени или затворени согласно важечки закон во Државата на вработување или во Државата на транзит ќе ги уживаат истите права како и државјаните на тие Држави кои се наоѓаат во иста ситуација.
8. Доколку работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство се притворени заради утврдување на прекршување на одредбите за миграција, тој или таа нема да сноси никакви трошоци кои би произлегле од тој процес.

Член 18

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право на рамноправност со државјаните на засегнатата Држава пред судовите и трибуналите. При утврдувањето на било какво кривично обвинение против нив или нивните права и обврски во судски процес, тие ќе имаат право на фер и јавно сослушување од страна на компетентен, независен и објективен суд воспоставен со закон.
2. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои се обвинети за кривичен прекршок, имаат право да бидат сметани за невини се додека не се докаже дека се виновни по закон.
3. При утврдувањето на било какво кривично обвинение против нив, работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право на следните минимални гаранции:
 - (а) да бидат навремено и детално информирани на јазик кој го разбираат за природата и причината на обвинението против нив;
 - (б) да имаат соодветно време и услови за подготовка на нивната одбрана и да комуницираат со адвокат по нивен избор;
 - (в) да бидат судени без одложување;
 - (г) да бидат судени во нивно присуство и да се бранат лично или со правна помош по нивен избор; и да им биде доделена правна помош, во случај кога тоа го налагаат интересите на правдата и без плаќање од нивна страна доколку немаат доволно средства да платат;
 - (д) да ги испитаат самите или нивната одбрана да ги испита сведоците против нив и да обезбедат присуство и испитување на сведоци во нивна корист под истите услови како и сведоците против нив;
 - (ѓ) да имаат бесплатна помош од преведувач доколку не го разбираат или зборуваат јазикот кој се користи во судот;

(е) да не бидат присилувани да сведочат против самите себе или да ја признаат вината.

4. Во случај на малолетни лица, постапката ќе ја земе в предвид нивната возраст и желбата за промовирање на нивна рехабилитација.

5. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства осудени за кривично дело ќе имаат право нивната пресуда и казна да бидат разгледани од повисок суд согласно законот.

6. Кога работникот мигрант или член на неговото или нејзиното семејство е осуден за извршување на кривично дело со конечна пресуда и кога таа пресуда е поништена или тој или таа е

помилуван врз основа на нови и ново откриени докази кои укажуваат дека правдата не е соодветно спроведена, лицето кое издржувало казна како резултат на таквата пресуда ќе добие надоместок согласно законот, освен доколку се докаже дека ненавременото откривање на непознатиот факт целосно или делумно се должи на самото лице.

7. Ниту еден работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство нема да подлежи на обврската да биде суден или казнет за кривично дело за кое веќе е донесена конечна пресуда или ослободување согласно законот и кривичните постапки во засегнатата Држава.

Член 19

1. Ниту еден работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство нема да се смета виновен за кривично дело врз основа на дело или пропуст кои не претставувале кривично дело според националниот или меѓународниот закон во моментот на извршување на делото, ниту пак, ќе се наметне повисока казна од таа што била важечка во моментот на извршување на кривичното дело. Доколку, по извршувањето на делото, законот дозволи помала казна, тој или таа ќе ја добие помалата казна.

2. При изрекувањето на казната за кривично дело извршено од работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство треба да се земат предвид хуманитарните аспекти на статусот на работник мигрант, особено оние што се однесуваат на неговото или нејзиното право на престој или работа.

Член 20

1. Ниту еден работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство нема да биде затворен само на основа на неисполнување на договорна обврска.

2. Ниту еден работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство нема да биде лишен од дозволата за престој или работа само на основа на неисполнување на обврска која произлегува од работен договор, освен доколку исполнувањето на таа обврска не претставува услов за добивање на таквата дозвола.

Член 21

Ќе биде незаконски било кој, освен јавен претставник овластен со закон, да конфискува, уништи или да се обиде да уништи документи за идентификација, документи со дозвола за влез или престој, живеење или основање на националната територија или работна дозвола. Ниту една овластена конфискација на вакви документи нема да се изврши без врачување на детална признаница. Во никаков случај не е дозволено уништување на пасош или еквивалентен документ на работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство.

Член 22

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства нема да подлежат на мерки за колективно протерување. За секој поединечен случај на протерување ќе се изврши испитување и ќе се донесе одлука.
2. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства можат да бидат протерани од територијата на Држава членка само доколку е донесена таква одлука од надлежна власт согласно законот.
3. За одлуката ќе бидат известени на јазик кој го разбираат. На нивно барање, доколку не е задолжителен друг начин, за одлуката ќе бидат известени по писмен пат и, освен во исклучителни околности поврзани со националната безбедност, ќе бидат наведени и причините за одлуката. Засегнатите лица ќе бидат информирани за овие права пред или најдоцна во моментот на донесување на одлуката.
4. Освен во случаи кога конечната одлука ја изрекува судската власт, засегнатото лице ќе има право да наведе причина зошто тој или таа не треба да биде протерано и неговиот или нејзиниот случај да биде разгледан од надлежен авторитет, освен доколку итни причини врзани со националната безбедност не наложуваат поинаку. Во исчекување на ваквото разгледување, засегнатото лице ќе има право да бара мирување на одлуката за протерување.
5. Доколку одлуката за протерување која веќе е спроведена подоцна се поништи, засегнатото лице ќе има право да бара надоместок согласно законот и првичната одлука нема да се искористи лицето да биде спречено повторно да влезе во засегнатата Држава.
6. Во случај на протерување, засегнатото лице ќе има разумна можност пред и по заминувањето да ги подмири сите побарувања, како што се плата и други додатоци на кои има право како и сите нереализирани обврски.
7. Без да се прејудуира извршувањето на одлуката за протерување, работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство кој подлежи на ваква одлука може да побара влез во друга Држава освен во неговата или нејзината Држава на потекло.
8. Во случај на протерување на работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство, истиот нема да ги сноси трошоците за протерување. Од засегнатото лице може да биде побарано да ги плати неговите или нејзините патни трошоци.

9. Протерувањето од Државата на вработување само по себе нема да прејудиира било кое право на работникот мигрант или член на неговото или нејзиното семејство кое го овозможува законот на таа Држава, вклучувајќи го и правото да прима плата и други бенефиции на кои има право.

Член 23

Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право да бараат заштита и помош од дипломатските и конзуларните власти на Државата на потекло или на Државата што ги застапува интересите на таа Држава секогаш кога правата признати во оваа Конвенција се прекршени. Особено, во случај на протерување, засегнатото лице ќе биде информирано за ова право без никакво одложување и властите на Државата што го протерува ќе го олеснат спроведувањето на ова право.

Член 24

Секој работник мигрант и член на неговото или нејзиното семејство ќе има право секаде да биде признат како личност пред законот.

Член 25

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат еднакво поволен третман како и државјаните на Државата на вработување во однос на платите и:

(а) Другите услови на работа, односно, прекувремената работа, бројот на работни часови, неделниот одмор, платените одмори, сигурноста, здравјето, прекинувањето на работниот однос и други работни услови кои според националните закони и практика се покриени со работните услови;

(б) Другите услови на вработувањето, односно, минималната возраст за вработување, ограничувањето на работата дома и други прашања, кои согласно националните закони и практики се сметаат како услови за вработување.

2. Нема да се смета за незаконско отстапувањето од принципот на еднаквост наведен во став 1 од овој член во приватните договори за вработување.

3. Државите членки ќе преземат соодветни мерки да обезбедат дека работниците мигранти не се лишени од сите права кои произлегуваат од овој принцип во однос на било каква неправилност во нивниот престој или вработување. Посебно, работодавачите нема да бидат ослободени од било какви правни или договорни обврски, ниту нивните обврски ќе бидат ограничени на начин кој би дозволил таква неправилност.

Член 26

1. Државите членки го признаваат правото на работниците мигранти и членовите на нивните семејства:

(а) да учествуваат во состаноци и активности на работничкиот синдикат и сите други здруженија воспоставени согласно законот заради заштита на нивните економски, социјални, културни и други интереси кои се предмет само на правилата на самата организација;

(б) слободно да се зачленуваат во било кој работнички синдикат и друго од горенаведените здруженија, кое подлежи само на правилата на самата организација;

(в) да бараат помош од било кој работнички синдикат или здружение согласно горенаведеното.

2. Реализирањето на овие права не може да се спречи со никакви ограничувања освен оние кои се пропишани со закон и кои се неопходни во едно демократско општество во интерес на националната безбедност, јавниот ред или заштитата на правата и слободите на другите.

Член 27

1. Во однос на социјалната сигурност, работниците мигранти и членовите на нивните семејства во Државата на вработување ќе имаат рамноправен третман како и државјаните на таа земја под услов да ги исполнат условите пропишани со релевантните закони на таа Држава и важечките билатерални и мултилатерални договори. Надлежните власти на Државата на потекло и Државата на вработување можат во секое време да воспостават неопходни аранжмани за утврдување на модалитетите на примената на оваа норма.

2. Во случаи кога важечките закони не овозможуваат никакви бенефиции за работниците мигранти и членовите на нивните семејства, засегнатите Држави ќе ја испитаат можноста на заинтересираните лица да им исплати сума на придонеси кои тие ги плаќале за одредената бенефиција врз основа на третманот кој го уживаат државјаните во слични околности.

Член 28

Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право на медицинска нега која е итно потребна за заштита на нивниот живот или за избегнување на непоправливо оштетување на нивното здравје врз основа на рамноправноста со државјаните на засегнатата Држава. Ваквата итна медицинска грижа нема да им се одбие заради било какви неправилности поврзани со нивниот престој или вработување.

Член 29

Секое дете на работник мигрант ќе има право на име, пријавување на раѓање и државјанство.

Член 30

Секое дете на работник мигрант ќе го има основното право на пристап до образование врз основа на рамноправноста во третманот со државјаните на засегнатата Држава. Пристапот до јавните предучилишни институции или училиштата нема да биде одбиен или ограничен заради неправилности во однос на

престојот или вработувањето на било кој од родителите или заради неправилности врзани со престојот на детето во Државата на вработување.

Член 31

1. Државите членки ќе обезбедат почитување на културниот идентитет на работниците мигранти и членовите на нивните семејства и нема да го спречуваат одржувањето на културните врски со нивната Држава на потекло. Државите членки можат да преземат соодветни мерки да ја помогнат и поттикнат ваквата активност.

Член 32

По завршувањето на нивниот престој во Државата на вработување, работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право на префрлање на нивните заработени средства и заштеди и, согласно применливите закони на засегнатата Држава, нивната лична сопственост.

Член 33

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право да бидат информирани од страна на Државата на потекло, Државата на вработување или Државата на транзит, во однос на:

(а) Нивните права кои произлегуваат од оваа Конвенција;

(б) Условите за нивниот прием, нивните права и обврски согласно законот и практиката во засегнатата Држава и други прашања кои ќе им овозможат да ги почитуваат административните или другите формалности во таа Држава.

2. Државите членки ќе ги преземат сите мерки кои ќе ги сметаат за неопходни за пренесување на горенаведените информации или ќе обезбедат истите да ги пренесуваат работодавачите, работничките синдикати или други соодветни тела или институции. По потреба, тие ќе соработуваат со други засегнати Држави.

3. Вакви соодветни информации бесплатно ќе им се обезбедуваат на работниците мигранти и членовите на нивните семејства на нивно барање, и колку што е можно, на јазик кои тие можат да го разберат.

Член 34

Ништо од овој дел на Конвенцијата нема да ги ослободи работниците мигранти и членовите на нивните семејства од обврската да ги почитуваат законите и прописите на било која Држава на транзит или Државата на вработување или од обврската да го почитуваат културниот идентитет на жителите на тие Држави.

Член 35

Ништо од овој дел на Конвенцијата нема да се толкува како регулирање на статусот на работниците мигранти или членовите на нивните семејства кои не се документирани или кои имаат нелегален статус, ниту пак како право на регулирање на таквиот статус, ниту ќе ги прејудиира мерките предвидени за обезбедување на правилни и правични услови за меѓународна миграција како што е наведено во дел VI од оваа Конвенција.

Дел IV: Други права на работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои се документирани или со регулиран статус

Член 36

Работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои се документирани или со регулиран статус во Државата на вработување ќе ги уживаат правата наведени во овој дел од Конвенцијата покрај тие наведени во Дел III.

Член 37

Пред нивното заминување, или најдоцна до моментот на нивниот прием во Државата на вработување, работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право да бидат целосно информирани од страна на Државата на потекло или од Државата на вработување за условите за нивниот прием и особено за условите за нивниот престој и платените активности во кои можат да се ангажираат, како и за условите кои мора да ги исполнуваат во Државата на вработување и за надлежните власти на кои мора да се обратат за било каква измена на овие услови.

Член 38

1. Државите на вработување ќе ги преземат сите напори да им одобрат на работниците мигранти и членовите на нивните семејства да бидат привремено отсутни без тоа да влијае врз нивната дозвола за престој или работа. Притоа, Државите на вработување ќе ги земат предвид специјалните потреби и обврски на работниците мигранти и членовите на нивните семејства, особено во нивните Држави на потекло.
2. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право да бидат информирани во целост за условите под кои се одобрува вакво привремено отсуство.

Член 39

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право на слобода на движење на територијата на Државата на вработување и слобода да го избираат своето место на живеење.

2. Правата наведени во став 1 од овој член нема да подлежат на никакви ограничувања, освен на оние пропишани со закон, а кои се неопходни за заштита на националната безбедност, јавниот ред, јавното здравје или морал, или правата и слободите на другите и кои се во конзистентност со другите права признати со оваа Конвенција.

Член 40

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право да основаат здруженија и работнички синдикати во Државата на вработување за промовирање и заштита на нивните економски, културни и други интереси.

2. Уживањето на ова право не смее да подлежи на никакви ограничувања освен на оние пропишани со закон и кои се неопходни во едно демократско општество во интерес на националната безбедност, јавниот ред или заштитата на правата и слободите на другите.

Член 41

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства ќе имаат право да учествуваат во јавниот живот на нивната Држава на потекло и да гласаат и да бидат избирани на изборите во таа Држава, согласно законите.

2. Засегнатите Држави, соодветно и согласно нивните закони, ќе го олеснат спроведувањето на овие права.

Член 42

1. Државите членки ќе ја разгледаат можноста за воспоставување на процедури или институции кои и во Државата на потекло и во Државите на вработување ќе се грижат за специјалните потреби, аспирации и обврски на работниците мигранти и членовите на нивните семејства и соодветно ќе ја предвидат и можноста работниците мигранти и членовите на нивните семејства слободно да избираат свои претставници во овие институции.

2. Државите на вработување ќе ги олеснат, согласно нивните национални закони, консултациите или учеството на работниците мигранти и членовите на нивните семејства во процесот на донесување на одлуки кои се однесуваат на животот и администрацијата во локалните заедници.

3. Работниците мигранти можат да ги уживаат политичките права во Државата на вработување, доколку таа Држава при своето суверено управување им доделува такви права.

Член 43

1. Работниците мигранти ќе имаат рамноправен третман со државјаните во Државата на вработување во поглед на:

- (а) Пристап до образовните институции и услугите кои подлежат на услови за прием и на другите прописи на засегнатите институции и услуги;
- (б) Пристап до услуги за професионално советување и поставување на работно место;
- (в) Пристап до установи и институции за професионално советување и пре-обука;
- (г) Пристап до шемите за домување, вклучувајќи го и социјалното домување, и заштита од експлоатација во поглед на кириите;
- (д) Пристап до социјалните и здравствените услуги, доколку се исполнети условите за учество во овие услуги;
- (ѓ) Пристап до кооперативните и самоуправните претпријатија, што нема да имплицира промена на нивниот статус на мигранти и што ќе подлежи на правилата и прописите на засегнатите тела;
- (е) Пристап до и учество во културниот живот.

2. Државите членки ќе ги промовираат условите кои обезбедуваат ефективен рамноправен третман со кој ќе им се овозможи на работниците мигранти да ги уживаат правата наведени во став 1 од овој член секогаш кога условите на нивниот престој што ги бара Државата на вработување ги исполнуваат потребните барања.

3. Државите на вработување нема да го спречуваат работодавачот на работниците мигранти да им овозможи објекти за домување, социјален и културен живот. Согласно член 70 од оваа Конвенција, Државата на вработување може да пропише воспоставувањето на вакви објекти да подлежи на условите кои генерално се применуваат во таа Држава за таков тип на објекти.

Член 44

1. Државите членки, признавајќи дека семејството е природна и основна групна единица во општеството и дека истата има право на заштита од страна на општеството и Државата, ќе преземат соодветни мерки да обезбедат заштита на единството на семејствата на работниците мигранти.

2. Државите членки ќе преземат мерки кои сметаат дека се соодветни и кои се во нивна надлежност за да го олеснат повторното обединување на работниците мигранти со нивните сопружници или лицата со кои работниците мигранти се во врска која според важечките закони има ефект еквивалентен на бракот, како и со нивните малолетни деца кои не се во брак.

3. Државите на вработување, на хуманитарна основа, позитивно ќе ја разгледа можноста да овозможи рамноправен третман, како што е наведено во став 2 од овој член, и на другите членови на семејствата на работниците мигранти.

Член 45

1. Членовите на семејствата на работниците мигранти ќе имаат рамноправен третман со државјаните на Државата на вработување во однос на:

(а) Пристап до образовните институции и услугите кои подлежат на услови за прием и на другите прописи на засегнатите институции и услуги;

(б) Пристап до професионално советување и институциите и услугите за обука, доколку се исполнети условите за учество во овие услуги;

(в) Пристап до социјалните и здравствените услуги, доколку се исполнети условите за учество во овие услуги;

(г) Пристап до и учество во културниот живот.

2. Државите на вработување ќе водат политика, секогаш кога тоа е соодветно и во соработка со Државите на потекло, насочена кон олеснување на интеграцијата на децата на работниците мигранти во локалниот училиштен систем, особено во поглед на нивното подучување на локалниот јазик.

3. Државите на вработување ќе вложат напори да го олеснат изучувањето на мајчиниот јазик и култура на децата на работниците мигранти, и во тој поглед, Државите на потекло ќе соработуваат секогаш кога ќе има потреба.

4. Државите на вработување може да обезбедат специјални образовни шеми на мајчиниот јазик на децата на работниците мигранти, доколку е тоа потребно во соработка со Државите на потекло.

Член 46

Работниците мигранти и членовите на нивните семејства, согласно важечките закони во засегнатите Држави, како и согласно релевантните меѓународни договори и обврски на засегнатите Држави кои произлегуваат од нивното учество во царински унии, ќе бидат ослободени од увозни и извозни давачки и такси за нивната лична сопственост и делови од домаќинството, како и за опремата потребна за ангажирање во платена активност за која се примени во Државата на вработување:

(а) При заминувањето од Државата на потекло или Државата на постојан престој;

(б) При првичниот влез во Државата на вработување;

(в) При конечното заминување од Државата на вработување;

(г) При конечното враќање во Државата на потекло или Државата на постојан престој.

Член 47

1. Работниците мигранти ќе имаат право на префрлање на нивните заработени средства и заштеди, особено на оние средства што се потребни за поддршка на нивните семејства, од Државата на

вработување во Државата на потекло или во други Држави. Овие трансфери ќе се вршат во согласност со прописите воспоставени со важечките закони на засегнатата Држава и во согласност со применливите меѓународни договори.

2. Засегнатите Држави ќе преземат соодветни мерки за олеснување на ваквите трансфери.

Член 48

1. Без да се прејудииираат применливите договори за двојно оданочување, работниците мигранти и членовите на нивните семејства во поглед на заработката во Државата на вработување:

(а) Нема да подлежат на даноци, царински и други давачки кои се повисоки или потешки од тие што се наметнуваат на државјаните во слични околности;

(б) Ќе имаат право на намалување или ослободување од даноци од било каков вид и право на даночни бенефиции кои важат и за државјаните во слични околности, вклучувајќи и даночни бенефиции за издржуваните членови на нивните семејства.

2. Државите членки ќе вложат напори да усвојат соодветни мерки за избегнување на двојното оданочување на заработката и заштедите на работниците мигранти и членовите на нивните семејства.

Член 49

1. Во случаи кога националните закони бараат посебни дозволи за живеење и работа, Државите на вработување ќе им издадат на работниците мигранти одобрување за престој најмалку за периодот што им е одобрен за ангажирање во платена активност.

2. Работниците мигранти на кои им е дозволено слободно да си ја изберат платената активност во Државата на вработување нема да се смета дека имаат нелегален статус, ниту пак, ќе ја изгубат дозволата за престој само затоа што нивната платена активност завршила пред истекувањето на нивната работна дозвола или слични одобрувања.

3. Со цел да им се овозможи на работниците мигранти наведени во став 2 од овој член доволно време за да најдат друга платена активност, одобрувањето за престојот нема да се повлече најмалку за периодот во кој тие имаат право на помош за невработени.

Член 50

1. Во случај на смрт на работник мигрант или раскинување на брак, Државата на вработување позитивно ќе одговори на барањето на членовите на семејството на тој работник мигрант за дозвола за престој во Државата на основа на повторно обединување на семејството; Државата на вработување ќе земе предвид колку долго тие веќе престојуваат во таа Држава.

2. На членовите на семејството на кои нема да им се одобри таква дозвола, ќе им се овозможи разумен временски период пред нивното заминување со цел да можат да ги регулираат сите свои обврски во Државата на вработување.

3. Одредбите од ставовите 1 и 2 од овој член не смеат да се толкуваат дека негативно влијаат на правото за престој и работа кое во други случаи им се одобрува на ваквите членови на семејството согласно законот во Државата на вработување или со билатерални или мултилатерални договори кои се применуваат во таа Држава.

Член 51

Работниците мигранти на кои не им е дозволено самите да ја изберат платената активност во Државата на вработување, нема да се смета дека имаат нерегулиран статус, ниту пак, ќе ја изгубат дозволата за престој само затоа што нивната платена активност завршила пред истекувањето на нивната работна дозвола, освен во случаи кога дозволата за престој е јасно поврзана со конкретната платена активност за која им е одобрен влез во државата. Ваквите работници мигранти ќе имаат право да бараат друго вработување, учество во јавните работни шеми и преобука во текот на преостанатиот период на нивната работна дозвола, согласно условите и ограничувањата наведени во нивната дозвола за работа.

Член 52

1. Работниците мигранти ќе имаат право самите да ја изберат платената активност во Државата на вработување согласно следниве ограничувања или услови.

2. За секој работник мигрант, Државата на вработување може:

(а) Да го ограничи пристапот до одредени категории на вработување, функции, услуги или активности кога истото е неопходно заради интересите на Државата и е пропишано со националните закони;

(б) Да го ограничат изборот на платената активност во согласност со нејзините закони за признавање на работните квалификации здобиени надвор од нејзината територија. Сепак, засегнатите Држави членки ќе вложат напори да ги признаат ваквите квалификации.

3. За работниците мигранти чија работна дозвола е временски ограничена, Државата на вработување исто така може:

(а) Правото на слободен избор на нивната платена активност да подлежи на условот работникот мигрант законски да престојува на нејзината територија за целите на платената активност за временски период пропишан со националните закони кој не надминува две години;

(б) Да го ограничи пристапот на работникот мигрант до платени активности водејќи политика на обезбедување приоритет за своите државјани или за лицата асимилирани за оваа цел со закон или со билатерални или мултилатерални договори. Ваквото ограничување ќе престане да важи за работник

мигрант кој законски живее на територијата на Државата заради платената активност за временски период пропишан со националните закони, а кој не надминува пет години.

4. Државите на вработување ќе ги пропишат условите според кој работник мигрант на кого му е одобрен влез во земјата заради вработување може да добие одобрување сам да си најде работа. Притоа ќе се земе предвид периодот на законски престој на работникот во Државата на вработување.

Член 53

1. Членовите на семејството на работник мигрант кои самите имаат одобрување за престој или за влез во земјата кое не е временски ограничено или кое автоматски се продолжува ќе можат слободно да си ја изберат платената активност по истите услови кои се применуваат за горенаведените работници мигранти согласно член 52 од оваа Конвенција.

2. Во поглед на членовите на семејството на работник мигрант на кои не им е дозволено самите слободно да си ја изберат платената активност, Државите членки позитивно ќе ја разгледаат можноста да им дадат приоритет при доделувањето на дозволи за ангажирање во платена активност пред другите работници кои бараат прием во државата на вработување, што ќе подлежи на билатерални и мултилатерални договори.

Член 54

1. Без влијание на условите за одобрување на престој или работа и правата наведени во членовите 25 и 27 од оваа Конвенција, работниците мигранти ќе имаат рамноправен третман со државјаните во Државата на вработување во однос на:

(а) Заштита од отпуштање;

(б) Бенефиции за невработени;

(в) Пристап до јавните шеми на работа наменети за борба против невработеноста;

(г) Пристап до друго вработување во случај на губење на работата или престанок на платената активност, предмет на член 52 од оваа Конвенција.

2. Доколку работникот мигрант тврди дека условите на неговиот или нејзиниот работен договор се прекршени од страна на работодавачот, тој или таа има право да се обрати до надлежните власти во Државата на вработување, согласно условите наведени во член 18, став 1, од оваа Конвенција.

Член 55

Работниците мигранти на кои им е одобрена дозвола за вршење на платена работа, предмет на условите кои важат за таа дозвола, ќе имаат право на рамноправен третман со државјаните на Државата на вработување при извршувањето на таа платена работа.

Член 56

1. Работниците мигранти и членовите на нивните семејства наведени во овој дел од Конвенцијата не смеат да бидат протерани од Државата на вработување, освен заради причини дефинирани во националните закони на таа Држава и предмет на заштитните мерки утврдени во дел III.
2. Нема да се прибегнува кон протерување со цел да се лиши работникот мигрант или член на неговото или нејзиното семејство од правата кои произлегуваат од одобрувањето за престој и работната дозвола.
3. При разгледувањето дали да се протера работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство, треба да се земат предвид хуманитарните аспекти и должината на временскиот период во кој засегнатото лице веќе престојува во Државата на вработување.

Дел V: Одредби кои се применуваат за одредени категории на работници мигранти и членовите на нивните семејства

Член 57

Конкретните категории на работници мигранти и членовите на нивните семејства наведени во овој дел од Конвенцијата кои се документирани или имаат регулиран статус ќе ги имаат правата пропишани во Дел III и освен доколку не се модифицирани, правата пропишани во Дел IV.

Член 58

1. Пограничните работници, како што е дефинирано во член 2, став 2 (а), од оваа Конвенција, ќе ги имаат правата наведени во дел IV кои можат да се применат врз основа на нивното присуство и работа на територијата на Државата на вработување, земајќи предвид дека тие немаат постојан престој во таа Држава.
2. Државите на вработување позитивно ќе ја разгледаат можноста да им овозможат на пограничните работници право на слободен избор на нивната платена активност по одреден временски период. Доделувањето на ова право нема да влијае на нивниот статус на погранични работници.

Член 59

1. Сезонските работници, како што е дефинирано во член 2, став 2 (б), од оваа Конвенција, ќе ги имаат правата наведени во дел IV кои можат да се применат врз основа на нивното присуство и работа на територијата на Државата на вработување и кои се компатибилни со нивниот статус на сезонски работници во таа Држава, земајќи предвид дека тие се присутни во таа Држава само еден дел од годината.
2. Врз основа на став 1 од овој член, Државата на вработување ќе ја разгледа можноста да им овозможи на сезонските работници кои се вработени на нејзината територија подолг период да се ангажираат во други платени активности и ќе им даде приоритет во однос на другите работници кои бараат влез во таа Држава, што ќе подлежи на применливите билатерални и мултилатерални договори.

Член 60

Сезонските работници, како што е дефинирано во член 2, став 2 (А), од оваа Конвенција, ќе ги имаат правата наведени во дел IV кои можат да се применат врз основа на нивното присуство и работа на територијата на Државата на вработување и кои се компатибилни со нивниот статус на сезонски работници во таа Држава.

Член 61

1. Работниците врзани за проекти, како што е дефинирано во член 2, став 2 (б), од оваа Конвенција, ќе ги имаат правата наведени во дел IV, со исклучок на одредбите од член 43, ставови I (б) и (в), член 43, став I (г), додека во однос на социјалните шеми на домување, член 45, став I (б) и членовите 52 до 55.

2. Доколку работникот врзан за проект тврди дека условите на неговиот или нејзиниот работен договор се прекршени од страна на работодавачот, тој или таа има право да се обрати до надлежните власти во Државата која има јурисдикција врз тој работодавач, согласно условите наведени во член 18, став 1, од оваа Конвенција.

3. Врз основа на важечките билатерални или мултилатерални договори, Државите членки ќе вложат напори да им овозможат на работниците врзани за проекти да останат соодветно заштитени од системите за социјална сигурност во нивните Држави на потекло или постојано живеење за време на нивниот ангажман во проектот. Државите членки ќе преземат соодветни мерки со цел да се избегне било какво одрекување на права или удвојување на исплатите од овие системи.

4. Без да се прејудиираат одредбите од член 47 од оваа Конвенција и релевантните билатерални или мултилатерални договори, засегнатите Држави членки ќе дозволат исплата на заработените средства на работниците врзани за проекти во нивната Држава на потекло или постојан престој.

Член 62

1. Работниците со специфични занимања, како што е дефинирано во член 2, став 2 (е), од оваа Конвенција, ќе ги имаат правата наведени во дел IV, со исклучок на одредбите од член 43, ставови I (б) и (в), член 43, став I (г), додека во однос на социјалните шеми на домување, член 52 и член 54, став 1 (г).

2. Членовите на семејствата на работници со специфични занимања ќе ги имаат правата кои се однесуваат на членовите на семејствата на работниците мигранти, како што е наведено во дел IV од оваа Конвенција, со исклучок на одредбите од член 53.

Член 63

1. Само-вработените работници, како што е дефинирано во член 2, став 2 (ж), од оваа Конвенција, ќе ги имаат правата наведени во дел IV, со исклучок на оние права кои се применуваат само за работници кои имаат договор за вработување.

2. Без да се прејудиираат членовите 52 и 79 од оваа Конвенција, прекинувањето на економската активност на само-вработените работници самото по себе нема да подразбира повлекување на одобрувањето за нив или за членовите на нивните семејства за престој или ангажирање во платена активност во Државата на вработување, освен во случаи кога одобрувањето јасно зависи од специфичната платена активност за која им бил одобрен влез.

Дел VI: Промовирање на цврсти, правични, хумани и законски услови за меѓународна миграција на работници и членовите на нивните семејства

Член 64

1. Без прејудиирање на член 79 од оваа Конвенција, Државите членки соодветно ќе се консултираат и соработуваат со цел промовирање на цврсти, правични и хумани услови за меѓународна миграција на работниците и членовите на нивните семејства.

2. Во тој поглед, посебно внимание ќе се посветува не само на работните потреби и ресурси, туку и на социјалните, економските, културните и другите потреби на работниците мигранти и членовите на нивните семејства, како и на последиците од ваквата миграција за засегнатите заедници.

Член 65

1. Државите членки ќе одржуваат соодветни служби за решавање на прашањата кои ја засегнуваат меѓународната миграција на работниците мигранти и членовите на нивните семејства. Нивните функции, меѓу другото, ќе вклучуваат:

(а) Формулирање и имплементирање на политики за ваков тип на миграција;

(б) Размена на информации, консултации и соработка со компетентните власти на другите Држави членки инволвирани во миграција;

(в) Обезбедување на соодветни информации, особено на работодавачите, работниците и нивните организации за политиките, законите и прописите кои ги регулираат миграцијата и вработувањето, договорите за миграција склучени со други Држави и други релевантни прашања;

(г) Обезбедување на информации и соодветна помош на работниците мигранти и членовите на нивните семејства во однос на неопходните одобрувања и формалности и аранжмани за заминување, патување, пристигнување, престој, платени активности, излез и враќање, како и за условите на работа и живеење во Државата на вработување и за царините, валутата, даноците и другите релевантни закони и прописи.

2. Државите членки ќе го олеснат, по потреба, обезбедувањето на конзуларните и другите услуги кои се потребни за исполнување на социјалните, културните и другите потреби на работниците мигранти и членовите на нивните семејства.

Член 66

1. Врз основа на став 2 од овој член, правото на преземање активности за ангажирање на работници за вработување на друга држава ќе се ограничи на:

(а) Јавни служби или тела на Државата во која се вршат такви активности;

(б) Јавни служби или тела во Државата на вработување врз основа на договор меѓу засегнатите Држави;

(в) Тело формирано врз основа на билатерален или мултилатерален договор.

2. Врз основа на овластување, одобрување и надзор од јавните власти на засегнатите Држави членки што се заснова на законите и практиката на тие Држави, на одредени агенции, идни работодавачи или лица кои истите ги застапуваат може да им се дозволи да ги вршат горенаведените активности.

Член 67

1. Државите членки ќе соработуваат кога ќе има потреба да се усвојуваат мерки за уредно враќање на работниците мигранти и членовите на нивните семејства во Државата на потекло кога тие ќе одлучат да се вратат или кога ќе истече нивното одобрение за престој или за вработување или кога тие имаат нелегален статус во Државата на вработување.

2. Во однос на работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои имаат легален статус, засегнатите Држави членки ќе соработуваат кога ќе има потреба, под услови договорени меѓу тие Држави, за промовирање на соодветни економски услови за нивна реинтеграција и за олеснување на нивно трајно општествено и културно вклопување во Државата на потекло.

Член 68

1. Државите членки, вклучувајќи ја и Државата на транзит, ќе соработуваат за спречување и елиминирање на нелегалните или непријавените движења и вработувања на работниците мигранти со нерегулиран статус. Мерките кои ќе се преземат за оваа цел под јурисдикција на секоја засегната Држава ќе вклучуваат:

(а) Соодветни мерки против ширење на погрешни информации за емиграција и имиграција;

(б) Мерки за откривање и искоренување на нелегални и непријавени движења на работници мигранти и членови на нивните семејства и за наметнување на ефективни санкции врз лица, групи или тела кои организираат, спроведуваат или помагаат во организирањето и спроведувањето на вакви движења;

(в) Мерки за наметнување на ефективни санкции врз лица, групи или тела кои користат насилство, закани или заплашување на работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои имаат нелегален статус.

2. Државите на вработување ќе ги преземат сите адекватни и ефективни мерки за елиминирање на вработувањето на работници мигранти на нивна територија кои имаат нелегален статус, вклучувајќи кога тоа е соодветно, и санкции против работодавачите на такви работници. Со овие мерки нема да бидат

нарушени правата на работниците мигранти наспроти нивните работодавачи кои произлегуваат од самото вработување.

Член 69

1. Кога на нивната територија има работници мигранти и членови на нивните семејства со нелегален статус, Државите членки ќе преземат соодветни мерки истиот да не продолжи и понатаму.

2. Кога засегнатите Држави членки ја разгледуваат можноста за регулирање на статусот на вакви лица во согласност со применливите национални закони и билатералните и мултилатерални договори, ќе се земаат предвид околностите на нивниот влез, времетраењето на нивниот престој во Државата на вработување и други релевантни аспекти, особено тие што се однесуваат на нивната семејна состојба.

Член 70

Државите членки ќе преземат мерки за овозможување на работни услови и услови за живот на работниците мигранти и членовите на нивните семејства кои имаат легален статус соодветни на стандардите за физичка состојба, сигурност, здравје и принципите за човечко достоинство, а кои се еднакво поволни како и мерките кои се преземаат за нивните државјани.

Член 71

1. Државите членки, секогаш кога тоа е потребно, ќе ја олеснат репатриацијата на телото на починат работник мигрант или член на неговото или нејзиното семејство во Државата на потекло.

2. Во однос на надоместок во случај на смрт на работник мигрант или членови на неговото или нејзиното семејство, Државите членки, по потреба, ќе обезбедат помош на засегнатите лица со цел сите прашања врзани за надоместокот да се решат во најкус рок. Решавањето на овие прашања ќе се врши врз основа на применливите национални закони согласно одредбите на оваа Конвенција и релевантните билатерални или мултилатерални договори.

Дел VII: Примена на Конвенцијата

Член 72

1.

(а) Со цел да се ревидира примената на оваа Конвенција, ќе се формира Комитет за заштита на правата на сите работници мигранти и членовите на нивните семејства (во понатамошниот текст именувана како „Комитет“);

(б) Комитетот ќе се состои, во моментот на стапување во сила на оваа Конвенција, од десет, а по стапувањето во сила на Конвенцијата во четириесет и првата Држава членка, од четиринаесет експерти со висок углед, објективност и призната компетентност во областа што ја покрива оваа Конвенција.

2.

(а) Членовите на Комитетот ќе се избираат со тајно гласање од страна на Државите членки на лица номинирани од Државите членки, при што соодветно ќе се внимава на рамноправната географска распореденост на Државите на потекло и Државите на вработување и на застапеноста на основните правни системи. Секоја Држава членка може да номинира едно лице од своите државјани;

(б) Членовите ќе се избираат и ќе работат лично.

3. Првите избори ќе се одржат не подоцна од шест месеци по датумот на стапување во сила на оваа Конвенција, а потоа секоја втора година. Најмалку четири месеци пред датумот на секои избори, генералниот секретар на Обединетите Нации ќе упати писмо покана до сите Држави членки да извршат номинации во рок од два месеца. Генералниот секретар ќе подготви листа на сите номинирани лица по азбучен ред, наведувајќи ги и Државите членки што ги извршиле номинациите и истата ќе ја достави до Државите членки не подоцна од еден месец пред датумот на изборите, заедно со кусите биографии на номинираните лица.

4. Изборите на членовите на Комитетот ќе се одржат на состанок на Државите членки кој ќе го свика генералниот секретар во седиштето на Обединетите Нации. На тој состанок, за кој две третини од Државите членки ќе сочинуваат кворум, за членови на Комисијата ќе бидат избрани номинираните лица кои ќе добијат најголем број на гласови и апсолутно мнозинство на гласовите на присутните Држави членки кои гласаат.

5.

(а) Членовите на Комитетот ќе имаат мандат од четири години. Меѓутоа, мандатот на пет члена избрани на првите избори ќе истечат на крајот на втората година; веднаш по првите избори, Претседавачот на состанокот на Државите членки ќе ги избере со ждрепка имињата на овие пет члена;

(б) Изборот на четирите дополнителни члена на Комитетот ќе се изврши во согласност со одредбите од ставовите 2, 3 и 4 од овој член, по стапувањето во сила на Конвенцијата за четириесет и првата Држава членка. Мандатот на двајца од дополнителните четири члена избрани во оваа прилика ќе истече на крајот на втората година; Претседавачот на состанокот на Државите членки ќе ги избере со ждрепка имињата на овие членови;

(в) Членовите на Комитетот ќе имаат право на ре-избор доколку повторно се номинираат.

6. Доколку член на Комитетот почине, даде оставка или изјави дека од било која причина тој или таа не може веќе да ги извршува обврските во Комитетот, Државата членка што го номинирала тој експерт ќе назначи друг експерт од своите државјани до крајот на мандатот. Новото назначување подлежи на одобрување од страна на Комитетот.

7. Генералниот секретар на Обединетите Нации ќе го обезбеди потребниот персонал и простории за ефективно извршување на функциите на Комитетот.

8. Членовите на Комитетот ќе примаат приход од ресурси на Обединетите Нации под услови што ќе ги одреди Генералното собрание.

9. Членовите на Комитетот ќе имаат право на простории, привилегии и имунитет како експерти ангажирани во мисија за Обединетите Нации како што е пропишано во релевантните делови од Конвенцијата за привилегии и имунитет на Обединетите Нации.

Член 73

1. Државите членки преземаат обврска да му поднесуваат на генералниот секретар на Обединетите Нации извештај за правните, судските, административните и други мерки кои ги презеле за ефектуирање на одредбите од оваа Конвенција кој треба да биде разгледан од страна на Комитетот:

(а) Во рок од една година по стапувањето во сила на Конвенцијата за засегнатата Држава членка;

(б) Потоа на секои пет години и по барање на Комитетот.

2. Извештаите изготвени согласно овој член ќе ги наведуваат и факторите и тешкотиите, доколку има такви, кои влијаат врз имплементацијата на Конвенцијата и ќе вклучуваат информации за карактеристиките на миграцискиот проток во кој е инволвирана засегнатата Држава членка.

3. Комитетот ќе го одреди понатамошните насоки кои треба да се применат во однос на содржината на извештајот.

4. Државите членки ќе овозможат нивните извештаи да бидат достапни на пошироката јавност во нивните земји.

Член 74

1. Комитетот ќе ги разгледува извештаите што ги поднесува секоја Држава членка и ќе достави до засегнатата Држава членка коментари кои смета дека се потребни. Таа Држава членка може да поднесе свои мислења за секој коментар од Комитетот согласно овој член. Комитетот може да побара дополнителни информации од Државите членки при разгледувањето на овие извештаи.

2. Генералниот секретар на Обединетите Нации, пред отворањето на секоја редовна седница на Комитетот, навремено ќе достави до генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот примероци од извештаите поднесени од Државите членки и информации релевантни за разгледувањето на тие извештаи, со цел Канцеларијата на трудот да му помогне на Комитетот со својата стручност за прашања кои ги покрива оваа Конвенција, а кои се во надлежност на Меѓународната организација на трудот. Комитетот ќе ги земе предвид коментарите и материјалите кои ќе ги обезбеди Канцеларијата на трудот во своите разгледувања.

3. Генералниот секретар на Обединетите Нации може, по консултација со Комитетот, да достави до други специјализирани агенции, како и до меѓувладини организации, копии на делови од извештаите кои се во нивна надлежност.

4. Комитетот може да покани специјализирани агенции и тела на Обединетите Нации, како и меѓувладини организации и други засегнати тела да поднесат за разгледување до Комитетот писмени информации за прашања кои ги покрива оваа Конвенција, а кои спаѓаат во нивниот домен на работа.

5. Комитетот ќе ја покани Меѓународната организација на трудот да назначи претставници да учествуваат, во својство на консултанти, на состаноците на Комитетот.

6. Комитетот може да покани претставници на други специјализирани агенции и тела на Обединетите Нации, како и меѓувладини организации да присуствуваат и да се произнесат при разгледувањето на прашања кои се во нивна надлежност.

7. Комитетот ќе му го презентира на Генералното собрание на Обединетите Нации годишниот извештај за имплементацијата на оваа Конвенција, во кој се содржани и неговите мислења и препораки, засновани особено на разгледувањето на извештаите и мислењата на Државите членки.

8. Генералниот секретар на Обединетите Нации ќе ги пренесе годишните извештаи на Комитетот до Државите членки на оваа Конвенција, на Економско – социјалниот совет, Комисијата за човекови права на Обединетите Нации, генералниот директор на меѓународната канцеларија на трудот и други релевантни организации.

Член 75

1. Комитетот ќе усвои сопствени процедурални правила.
2. Комитетот ќе ги избира своите службеници за мандат од две години.
3. Комитетот вообичаено ќе се состанува еднаш годишно.
4. Состаноците на Комитетот вообичаено ќе се одржуваат во седиштето на Обединетите Нации.

Член 76

1. Држава членка на оваа Конвенција може во секое време да изјави согласно овој член дека ја признава надлежноста на Комитетот да прима и разгледува информации со кои една Држава членка тврди дека друга Држава членка не ги исполнува своите обврски од оваа Конвенција. Информациите согласно овој член може да се примат и разгледаат само доколку ги поднесе Држава членка која изјавила дека ја признава компетентноста на Комитетот. Комитетот нема да прима информации доколку засегнатата Држава членка не дала таква изјава. Информациите кои се добиваат согласно овој член ќе се процесираат согласно следниве правила:

(а) Доколку некоја Држава членка на оваа Конвенција смета дека некоја друга Држава членка не ги исполнува обврските од оваа Конвенција, може ова прашање по писмен пат да го покрене кај другата Држава членка. Државата членка може за ова прашање да го извести и Комитетот. Во рок од три месеци по приемот на известувањето, Државата примател ќе и достави на Државата што го пратила известувањето објаснување или друга писмена изјава која ќе го разјасни прашањето и која ќе содржи, колку што е можно

и релевантно, наведување на домашните постапки и средства кои се веќе преземени, кои треба да се преземат или кои се на располагање за решавање на прашањето;

(б) Доколку прашањето не е решено до задоволително ниво за двете засегнати Држави членки, во рок од шест месеци по приемот на првичното известување од страна на Државата примател, и двете Држави имаат право да се обратат до Комитетот за ова прашање, со известување до Комитетот и до другата Држава;

(в) Комитетот ќе го разгледа доставеното прашање само доколку потврди дека сите домашни средства се преземени и исцрпени, согласно општо признатите принципи на меѓународното право. Ова нема да важи за случаи, кога според Комитетот, примената на правните средства непотребно се оддолжува;

(г) Врз основа на одредбите од потстав (в) од овој став, Комитетот ќе им ги стави на располагање на засегнатите Држави членки своите простории со цел пријателски да се реши прашањето со почитување на обврските наведени во оваа Конвенција;

(д) Комитетот ќе држи затворени состаноци кога ќе ги разгледува известувањата наведени во овој член;

(ѓ) За сите прашања покренати согласно потстав (б) од овој став, Комитетот ќе побара од засегнатите Држави членки, наведени во потстав (б), да ги обезбедат сите релевантни податоци;

(е) Засегнатите Држави членки, наведени во потстав (б) од овој став, ќе имаат право да бидат застапувани при разгледувањето на прашањето од страна на Комитетот и да поднесуваат усни и/или писмени поднесоци;

(ж) Во рок од дванаесет месеци по датумот на прием на известувањето наведено во потстав (б) од овој став, Комитетот ќе поднесе извештај на следниов начин:

(i) Доколку се постигне решение во рокот наведен во потстав (г) од овој став, Комитетот ќе го ограничи својот извештај на куса изјава за фактите и за постигнатото решение;

(ii) Доколку не се постигне решение во рокот наведен во потстав (г) од овој став, Комитетот ќе ги наведе во својот извештај релевантните факти за прашањето помеѓу двете засегнати Држави членки. Писмените поднесоци и записот од усните поднесоци на засегнатите Држави членки ќе бидат вклучени во прилог на извештајот. Покрај тоа, Комитетот може да им достави на засегнатите Држави членки мислења за кои ќе смета дека се релевантни за прашањето помеѓу нив.

За секое прашање, извештајот ќе им се доставува на засегнатите Држави членки.

2. Одредбите од овој член ќе стапат во сила кога Државите членки на оваа Конвенција ќе ја дадат декларацијата од став 1 од овој член. Државите членки ќе ги депонираат овие декларации кај генералниот секретар на Обединетите Нации, кој ќе достави копии од нив до другите Држави членки. Декларацијата може да биде повлечена во секое време со известување до генералниот секретар. Ваквото повлекување нема да влијае на разгледувањето на било кое прашање кое е предмет на комуникација согласно овој член; откако генералниот секретар ќе го прими известувањето за повлекување на декларацијата, веќе нема

да се прима било каква понатамошна комуникација согласно овој член, освен доколку засегнатата Држава членка не направи нова декларација.

Член 77

1. Држава членка на оваа Конвенција може во секое време да изјави, согласно овој член, дека ја признава компетентноста на Комитетот да прима и разгледува известувања од или во име на поединци кои се под негова надлежност и кои тврдат дека нивните основни права пропишани со оваа Конвенција се прекршени од страна на таа Држава членка. Комитетот нема да прима никаква комуникација доколку истата засегнува Држава членка која не дала таква декларација.

2. Комитетот ќе ја смета за несоодветна за прием комуникацијата согласно овој член која е анонимна или која според Комитетот го злоупотребува правото на поднесување на ваква комуникација или која не е во согласност со одредбите од оваа Конвенција.

3. Комитетот нема да разгледува никаква комуникација од поединец согласно овој член доколку не потврди дека:

(а) Истото прашање не било или не е во процес на разгледување согласно друга постапка на меѓународно истражување или решавање;

(б) Поединецот ги исцрпил сите расположливи домашни правни средства; тоа нема да важи за случаи кога, според Комитетот, примената на правните средства е неосновано оддолжена или кога не постои веројатност истата да обезбеди ефективно решение за тој поединец.

4. Врз основа на одредбите од став 2 од овој член, Комитетот ќе ја извести за секаква комуникација упатена до него согласно овој член Државата членка на оваа Конвенција која дала декларација согласно став 1 и за која се тврди дека ги прекршува одредбите од Конвенцијата. Во рок од шест месеци, Државата примател ќе му поднесе на Комитетот писмени објаснувања или изјави за разјаснување на прашањето и правното средство, доколку такво постои, кое таа Држава го применила.

5. Комитетот ќе ја разгледа комуникацијата примена согласно овој член врз основа на сите информации кои му се ставен на располагање од страна на или во име на поединецот и засегнатата Држава членка.

6. Комитетот ќе држи затворени состаноци кога ќе ја разгледува комуникацијата доставена согласно овој член.

7. Комитетот ќе ги достави своите мислења до засегнатата Држава членка и до лицето.

8. Одредбите од овој член ќе стапат во сила кога десет Држави членки на оваа Конвенција ќе дадат декларации од став 1 од овој член. Државите членки ќе ги депонираат овие декларации кај генералниот секретар на Обединетите Нации, кој ќе достави копии од нив до другите Држави членки. Декларацијата може да биде повлечена во секое време со известување до генералниот секретар. Ваквото повлекување нема да влијае на разгледувањето на било кое прашање кое е предмет на комуникација согласно овој член; откако генералниот секретар ќе го прими известувањето за повлекување на декларацијата, веќе нема

да се прима било каква понатамошна комуникација од било кој поединец или во име на било кој поединец согласно овој член, освен доколку засегнатата Држава членка не направи нова декларација.

Член 78

Одредбите од член 76 од оваа Конвенција ќе се применуваат без прејудиирање на процедурите за решавање на спорови или жалби во областа што ја покрива оваа Конвенција и кои се пропишани во инструменти на, или во конвенции усвоени од Обединетите Нации и специјализираните агенции и нема да ги спречат Државите членки да применуваат процедури за решавање на спорови согласно важечките меѓународни договори меѓу нив.

Дел VIII: Општи одредби

Член 79

Ништо од оваа Конвенција нема да го прејудиира правото на секоја Држава членка да воспоставува критериуми за регулирање на приемот на работници мигранти и членови на нивните семејства. Во однос на другите прашања поврзани со нивниот легален статус и третман како работници мигранти и членови на нивните семејства, Државите членки ќе подлежат на ограничувањата наведени во оваа Конвенција.

Член 80

Ништо во оваа Конвенција нема да се толкува на начин кој би ги прекршил одредбите на Повелбата на Обединетите Нации и уставите на специјализираните агенции кои ги дефинираат одговорностите на различните органи на Обединетите Нации и на специјализираните агенции во однос на прашањата кои се предмет на оваа Конвенција.

Член 81

1. Ништо од оваа Конвенција нема да влијае на поповолните права или слободи кои им се доделуваат на работници мигранти и членови на нивните семејства со:

(а) Законот или практиката во Државата членка; или

(б) Билатерален или мултилатерален договор кој е во сила за засегнатата Држава членка.

2. Ништо од оваа Конвенција нема да се толкува на начин кој би подразбирал право на било која Држава, група или поединец да се ангажира во активност или да изврши било какво дело со што би се нарушило било кое право или слобода наведени во оваа Конвенција.

Член 82

Правата на работниците мигранти и членови на нивните семејства наведени во оваа Конвенција не можат да се одбијат. Нема да се дозволува вршење на било каков притисок врз работниците мигранти и членови на нивните семејства да се одречат или воздржат од било кое од наведените права. Нема да може со договор да се отстапи од правата признати во оваа Конвенција. Државите членки ќе преземат соодветни мерки да обезбедат почитување на овие принципи.

Член 83

Секоја Држава членка на оваа Конвенција презема обврска:

- (а) Да обезбеди ефективно правно средство на секое лице чији права или слободи се прекршени, без разлика дали тоа прекршување го извршиле лица кои делуваат во официјално својство;
- (б) Да овозможи на секое лице кое бара такво правно средство разгледување на неговата или нејзината жалба и одлука од страна на компетентни судски, административни или правни власти или од други компетентни власти во правниот систем на Државата и да создава можности за судски средства;
- (в) Да обезбеди надлежните власти да ги спроведуваат овие средства кога тие ќе бидат дозволени.

Член 84

Секоја Држава членка презема обврска да усвои законски и други мерки неопходни за имплементирање на одредбите од оваа Конвенција.

Дел IX: завршни одредби

Член 85

Генералниот секретар на Обединетите Нации е назначен како депозитар на оваа Конвенција.

Член 86

1. Оваа Конвенција ќе биде отворена за потпис од страна на сите Држави. Таа ќе подлежи на ратификација.
2. Оваа Конвенција ќе биде отворена за пристапување на сите Држави.
3. Инструментите за ратификација или пристапување ќе бидат депонирани кај генералниот секретар на Обединетите Нации.

Член 87

1. Оваа Конвенција ќе стапи во сила на првиот ден од месецот по период од три месеци од датумот на депонирање на дваесеттиот инструмент за ратификација или пристапување.

2. За секоја Држава која ја ратификува или пристапува кон оваа Конвенција по нејзиното стапување во сила, Конвенцијата ќе стапи во сила на првиот ден од месецот по период од три месеци од датумот на депонирање на нејзиниот инструмент за ратификација или пристапување.

Член 88

Државата која ја ратификува или пристапува кон оваа Конвенција не може да ја исклучи примената на било кој нејзин Дел, или без влијание на член 3, да исклучи одредена категорија на работници мигранти од нејзината примена.

Член 89

1. Било која Држава членка може да се откаже од оваа Конвенција, не порано од пет години од стапувањето во сила на Конвенцијата за засегнатата Држава, по писмен пат со известување упатено до генералниот секретар на Обединетите Нации.

2. Ваквото откажување ќе стане ефективно на првиот ден по период од дванаесет месеци по датумот на прием на известувањето од страна на генералниот секретар на Обединетите Нации.

3. Ваквото откажување нема да ја ослободи Државата членка од нејзините обврски кои произлегуваат од оваа Конвенција, а кои се однесуваат на извршување или неизвршување на некоја активност пред датумот на кој откажувањето стапува во сила, ниту пак откажувањето на било каков начин ќе влијае врз разгледувањето на било кое прашање што Комитетот веќе го разгледува пред датумот на стапување во сила на откажувањето.

4. По датумот на кој откажувањето на некоја Држава членка стапува во сила, Комитетот нема да започне разгледување на ниту едно ново прашање кое ја засега таа Држава.

Член 90

1. Пет години по стапувањето во сила на Конвенцијата, било која Држава членка може да поднесе барање за ревидирање на Конвенцијата по писмен пат со известување упатено до генералниот секретар на Обединетите Нации. Потоа генералниот секретар ќе ги достави предложените измени до Државите членки со барање истите да го известат дали би сакале одржување на конференција на Државите членки со цел разгледување и гласање на предлозите. Во случај најмалку една третина од Државите членки да се изјаснат за конференција во рок од четири месеци по датумот на известувањето, генералниот секретар ќе свика конференција под покровителство на Обединетите Нации. Сите амандмани усвоени со гласање на мнозинството на присутните Држави членки ќе се поднесат до Генералното собрание за одобрување.

2. Амандманите ќе стапат во сила кога ќе бидат одобрени од Генералното собрание на Обединетите Нации и прифатени со двотретинско мнозинство од Државите членки согласно нивните уставни процеси.

3. Кога амандманите ќе стапат во сила, тие ќе бидат обврзувачки за оние Држави членки кои ги прифатиле истите, додека другите Држави членки ќе бидат обврзани со одредбите на оваа Конвенција и претходните амандмани кои ги прифатиле.

Член 91

1. Генералниот секретар на Обединетите Нации ќе го добие и циркулира до сите Држави текстот на резервите ставени од Државите при потпишувањето, ратификацијата или пристапувањето.

2. Нема да се дозволува резерва која нема да биде компатибилна со предметот и целта на оваа Конвенција.

3. Резервите можат да се повлечат во секое време со известување до генералниот секретар на Обединетите Нации, кој потоа ќе ги информира сите Држави. Ова известување ќе стапи во сила на датумот на прием.

Член 92

1. Секој спор меѓу две или повеќе Држави членки во однос на толкувањето или примената на оваа Конвенција кој нема да се реши со преговори, ќе се поднесе за арбитража на барање на една од нив. Доколку во рок од шест месеци од датумот на барањето за арбитража, Страните не можат да се договорат за организирањето на арбитражата, било која од тие Страни може да го поднесе спорот до Меѓународниот суд на правдата со барање во согласност со Статутот на Судот.

2. Секоја Држава членка може при потпишувањето или ратификувањето на оваа Конвенција или пристапувањето кон неа да изјави дека не се смета за обврзана со став 1 од овој член. Другите Држави членки нема да бидат обврзани со овој став кон Државата членка што има ваква декларација.

3. Било која Држава членка која дала декларација согласно став 2 од овој член, може во секое време да ја повлече таа декларација со известување до генералниот секретар на Обединетите Нации.

Член 93

1. Оваа Конвенција, чии текстови на арапски, кинески, англиски, француски, руски и шпански јазик се еднакво веродостојни, ќе биде депонирана кај генералниот секретар на Обединетите Нации.

2. Генералниот секретар на Обединетите Нации ќе достави одобрени копии од оваа Конвенција до сите Држави.

Како сведоштво на тоа, долупотпишаните, во својство на овластени претставници, ја потпишаа оваа Конвенција.